

dergump och stjerttäckare hyta. *Anas torquatus*.

PRUTMÅN, m. 3. Hvad som slås af på en varas pris.

PRUTNING, f. 2. Se *Prutande*.

PRUTPENNINGAR, m. 2. pl. Penningar, som asprutas vid köp, och som uppköpare ofta tillägna sig.

PRUTSAM, a. 2. Som gerna vill pruta.

PRUTT, m. 2. (fam.) Ljudet, då man pruttar.

PRUTTA, v. n. 1. (fam.) Släppa väder genom bakåndan, så att det höres. — *Pruttande*, n. 4. o. *Pruttning*, f. 2.

PRYD, pry'd, a. (fr. *Prude*) Tillgjordt blygsam, sipp.

PRYDA, v. a. 2. 1) Försköna med något, som ger ett vackrare utseende, mera glans, mera behag. *P. en brud med juveler. P. ett rum.* — *Syn.* Bepryda, Besmycka, Smycka, Sira. — 2) (fig.) Utgöra en hedra, ära för någon; hedra. *Blygsamhet p-der en flicka eller Det p-der en flicka att vara blygsam.* — *Prydande*, n. 4.

PRYDERI, --ri, f. 3. (fr. *Pruderie*) Tillgjord blygsamhet.

PRYDLIG, a. 2. Behagligt prydd. *P. klädsel. P. stil.* — *Syn.* Sirlig. Se f. ö. *Vacker*.

PRYDLIGEN, adv. Se *Prydligt*.

PRYDLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara prydlig. *Klädselns p.* — *Syn.* Sirlighet.

PRYDLIGT, adv. På ett prydligt sätt. *P. klädd.* — *Syn.* Sirligt.

PRYDNAD, m. 3. 1) Hvad som pryder eller tjänar att pryda. *Hon är mycket fallen för p-er.* — *Syn.* Smycke, Grannlåt, Sirat. — 2) (fig. a) Något som hedrar, gör ära åt. *Hon är en p. för sitt kön.* — b) Bildliga uttryck, talesätt o. s. v., hvarigenom stilen får ökad behag. *Stilens p-er.*

PRYDNING, f. 2. 1) Handlingen, då man pryder. — 2) Se *Prydnad*.

PRYDEL, pry'g'l, pl. Bestraffning med käppslängar. *Låta gifva någon p. Låta en soldat få p.* Jfr. *Arsprygel*.

PRYGLA, v. a. 1. Slå med käpp. *P. upp, se Piska upp.* — *Pryglande*, n. 4. o. *Prygling*, f. 2.

PRYL, m. 2. Lång och stark nål af stål, hvarmed skomakare sticka upp läder för becktråden, m. m.

PRÅL, n. sing. 1) Se *Prålande*. — 2) Hvad som prålar, tjänar att pråla med; öfverdrifven prydlighet. Sägdes äfven i fig. mening. *Vara fallen för p.* (Fig.) *P. i stil.* — *Syn.* Grannlåt, Glitter.

PRÅLA, v. n. 1. 1) Lysa, skryta med grannlåt, glitter. *P. med grannlåter.* (Fig.) *P. med lånta behag. P. med lånta fjädrar, se Fjäder.* — 2) (fig.) Förnöja ögat med sin fägring, glans, prakt. *Blommorna p. i tusende färger.* — Part. pres. *Prålande* brukas ofta nästan adjektivt, t. ex.: *P. fägring, glans. P. stil.*

PRÅLANDE, n. 4. Lysande med grannlåt. Jfr. *Pråla*.

PRÅLIG, a. 2. Öfverdrifvet prydd. *P. klädsel.* (Fig.) *P. stil.* — *Syn.* Utsirad, Utstofferad, Grann, Prunkande, Prålande.

PRÅLIGHET, f. 3. Öfverdrifven prydlighet. — *Syn.* Prål.

PRÅLIGT, adv. Öfverdrifvet prydligt, med prål. *P. klädd.*

PRÅLSJUKA, f. sing. Öfverdrifven böjelse för prål.

PRÅM, m. 2. Plattbottnad fartyg, som begagnas att föra last till eller ifrån fartyg, och fortskaffas medelst stakning.

PRÅMKARL, m. 2. 1) En, som förer en pråm. — 2) Se *Färjkarl*.

PRÅNG, n. 3. 1) Gång emellan tvenne hus. — 2) Se *Nödspilla* och *Skrubb*.

PRÅNGA, v. n. 1. (sjöt.) Föra flera segel, än kultjen egentligen tillåter, för att segla sig fri från lå land, en förföljande fiende, o. s. v.

PRÅNGLA, v. n. 1. Bruka knep, för att göra sig af med en vara. Sägdes egentl. om hästskojare. *P. med hästar*, skoja med hästhandel. *P. bört*, genom knep göra sig af med. *P. úl*, se *Utprångla*. — *Prånglande*, n. 4. o. *Prångling*, f. 2.

PRÅNGLARE, m. 3. En, som prånglar.

PRÅNGLERI, n. 3. Prånglande.

PRÄBENDE, se *Prebende*.

PRÄGEL, prä'g'l, m. 2. pl. *präglar*. (t. *Gepräge*) 1) Astrycket af myntstämpeln på mynt. *Mynt med samma p., med otydlig, utnött p.* — 2) (fig.) Se *Astryck*, 4. [Pregel.]

PRÄGELVERK, n. 3. Se *Myntpress*. [Preg—.]

PRÄGLA, v. a. 1. Genom intryckning af en i stål graverad stamp, förmedelst särskilda dertill inrättade maskiner, frambringa figurer på ytan af metallpjeser, isynn. mynt. *P. mynt. Hans bild är p-d på myntet. P. i'n, úl*, se *Inpräglad*, *Utpräglad*. — *Pråglande*, n. 4. o. *Prågling*, f. 2. [Pregla.]

PRÄGLINGSMASKIN, ---schin, m. 3. Ett slags större myntpress. [Preg—.]

PRÄGTIG, m. fl., se *Präktig*, &c.

PRÄJA, se *Preja*.

PRÄKTIG, a. 2. 1) Som utmärker sig genom prakt, lysande af prakt. *P-a kläder. En p. möbel. P-a rum. En p. herre.* — *Syn.* Grann, Praktfull, Prålande, Prunkande. — 2) (fam.) Förträfflig, kostbar. *En p. karl.* [Präkt—.]

PRÄKTIGHET, f. 3. Se *Prakt*. [Präkt—.]

PRÄKTIGT, adv. 1) Med prakt. *P. klädd.* — 2) (fam.) Ypperligt, högst förträffligt. *Åka p. Det går p.* [Präg—.]

PRÄLLA, se *Prella*.

PRÄNT, n. sing. Se *Fraktur*, 2 och 3. [Prent].

PRÄNTA, v. a. 1. 1) Skrifva frakturstil. — 2) (fam.) Skrifva ganska långsamt, för att forma orden väl. *P. i'n*, se *Inpränta*. — *Präntande*, n. 4. o. *Präntning*, f. 2. [Prenta.]

PRÄRIER, prä'riär, 3. pl. (eng. *Prairies*) Vidsträckt slätter i Amerika, be vuxna med fodergräs, men vanligen utan träd och buskar. Gräsöknar.

PRÄSS, PRÄST, m. fl., se *Press*, *Prest*, &c.

PRÖFNING, f. 2. Handlingen, då någon eller något pröfvas. — *Ss. P-sdag, -stid, -sår.*

PRÖFNINGS-KOMITÉ, m. 3. Komité, som efter slutad taxering sammankallas af landshöfdingen i ett län, för att granska de särskilda taxeringarna å egendomar, näringar, rörelse och löneinkomst.

PRÖFVA, v. a. 1. Försöka person eller sak, i afseende på egenskaper, beskaffenhet, tillstånd, halt, värde, duglighet. *P-ver allt och behåller det goda. P-ver eder själva, om j ären i tron. P. ens tålmod*, bemöta någon på ett sätt, att han lätt kan blifva otål. *Det p-r tålmodet*, säges om något, som är svårt att tåla. *P. ett mål*, ransaka i ett mål. *P-ve domaren*, må domaren själf öfverväga och afgöra. *Rätten*